

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg kan i hvert fald bekræfte, at ifølge forretningsordenen er det ikke forbudt at have en sjov debat også i Folketinget.

Vi siger så tak til ordføreren og går videre til den næste ordfører, og det er den konservative ordfører, hr. Jakob Axel Nielsen.

Jakob Axel Nielsen (KF):

Som jeg nævnte den 12. april i år, da vi behandlede F 7 om efterlønnsens fremtid, er Europas gamle økonomier i fare for at miste deres konkurrenceevne på grund af manglende vilje til at reformere pensions- og velfærdssystemerne – for endnu en gang at citere EU's økonomikommissær.

Også dengang pointerede jeg fra denne talerstol, at det ikke er Det Konservative Folkepartis vilje, at vi skal miste den konkurrenceevne.

Det er hævet over enhver tvivl, at der i de kommende år vil være flere, der forlader arbejdsmarkedet, og færre, der kommer ind. Sammen med en højere levealder er der derfor ingen tvivl om, at færre skuldre skal bære byrderne for flere.

Hvis vi ikke laver justeringer i velfærdssamfundet, kan det kun lade sig gøre, hvis vi vil acceptere skattestigninger. For dem, der ikke allerede ved det, så bliver skattestigninger under ingen omstændigheder noget, som vi Konservative vil medvirke til, tværtimod, må jeg sige til fru Jytte Andersen.

Nogle vil nok hævde, at vi i de mange år, vi har talt om skattelettelser, kun har været optagede af egne velfærdsinteresser i snæver forstand. Det kunne da være, at der var nogle politiske uvenner eller politiske fjender, eller hvad man nu skal kalde dem, der kunne finde på at hævde det.

Der vil jeg så sige: Intet kan være mere forkert!

Når vi i mange år har talt om skattelettelser, er det ud fra en bred forståelse af, at i en mere og mere åben verden er det nødvendigt for at kunne tiltrække og fastholde højtuddannet arbejdskraft og for, at Danmark stadig væk kan være et attraktivt land at investere i, at vi sætter skatterne ned. Vi Konservative mener simpelt hen, at vi ikke har råd til ikke at sætte skatterne ned. Elasticiteten ved en skattesænkning er positiv forstået på den måde, at tilskyndelsen til at tage en ekstra tørn er så stor, at vi tror på, at det vil medføre et større skattegrundlag.

Heldigvis kan vi konstatere – og så kigger jeg på de ærede Radikale – at vi ikke længere står helt alene med den opfattelse, som vi har haft i så mange år. Det konservative fokus er derfor disciplineret målrettet mod at sikre justeringer, der peger i retning af, at sunde og raske mennesker bliver på arbejdsmarkedet.

Jeg føler i den sammenhæng trang til at citere Morgenavisen Jyllands-Posten onsdag den 1. juni, altså i forgårs, hvor vismændene udtaler:

»Vores analyse viser desuden, at den gruppe, der i dag er på efterløn, i stor udstrækning ligner de andre på arbejdsmarkedet. Kun omkring 10-15 pct. af efterlønsmodtagerne ville kunne få førtidspension. Så det andet hovedmål med efterlønnen, at den er en ordning for nedslidte, holder heller ikke for en nærmere prøvelse.«

Kl. 11.55

Og så skal jeg lige for præcisionens skyld bemærke, at det første formål altså var, at man fik en omfordeling mellem yngre og ældre på arbejdsmarkedet tilbage ved efterlønnsens indførelse i 1970'erne. Men det er altså også derfor, at vi Konservative den 12. april foreslog at ændre efterlønnen til en decideret seniorydelse.

Kære venner, vi vil alle sammen gerne bevare vores velfærdssamfund, og økonomiske justeringer er simpelt hen bare nødvendige, det er et faktum. Jo længere vi venter på at få de her velfærdsjusteringer, jo sværere bliver det, og jo værre bliver situationen.

Som jeg også nævnte den 12. april, afventer vi Konservative Velfærdskommissionens udspil og ser frem til, at alle Folketingets partier til den tid deltager i en åben og fordomsfri politisk debat om, hvordan vi skal gøre tingene, så vi får tingene til at hænge sammen i fremtiden.

Hvis vi så ser på de her fem beslutningsforslag, som vi behandler i dag, så er de altså meget ens. Fælles for dem er, at der er tale om en lempelse af reglerne for de ældre ledige eller efterlønsmodtagere, og fælles for dem er, at de ikke medvirker til, at Danmark positivt får de her nødvendige justeringer, snarere tværtimod.

Hvis vi nu ser på selve 30.000-kroners-reglen, og der taler jeg bredt om de tre forslag, således som de i hvert fald er formuleret af SF, vil det medvirke til det stik modsatte af det, vi har brug for i Danmark. SF's forslag vil stensikkert betyde, at det vil være mere gunstigt at forlade arbejdsmarkedet og gå på efterløn, og det er faktisk det modsatte, vi har brug for.

Min forgænger som konservativ arbejdsmarkedsordfører her i Folketinget, familie- og for-